

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1946

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμὸς φύλλου 118

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 1119. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς Νομοθεσίας (ἀναδημοσιεύσεις). 1

Διοτάγματα

Περί νομιμοποιήσεως ἐξωγάμου τέκνου. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1119.

*Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς Νομοθεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

*Ἀρθρον 1.

1. Τακτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί, στρατιωτικοὶ ἐν γένει καὶ οἱ ἐξομοιούμενοι πρὸς τοὺτους, καταστάντες ὁποσδήποτε ἀνίκαντοι, συντεπεία τραυμάτων, κακώσεων, ἢ κακοιῶν ὀφειλομένων εἰς πράξεις τοῦ ἐχθροῦ ἢ εἰς οἰκισμὸς ποτε θρᾶσιν ἐνόπλων ὁργανώσεων ἢ ὁμάδων, σχετιζομένην πρὸς τὴν ἀντίστασιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἢ τὰς ἀναπυρχεισας κατὰ τὴν κατοχὴν τῆς χώρας ἢ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐσωτερικὰς διαμάχας, δικαιούνται πολεμικῆς συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Ἀναγκ. Νόμων 2650, 2665 καὶ 2734 τοῦ 1940, ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν μεταγενεστέρως, ἐφ' ὅσον αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω πράξεις ἢ ἡ θρᾶσις ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς καὶ μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα.

2. Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδιδόντων μετὰ τὴν ἀπόλησιν δικαιώματος συντάξεως δικαιούνται τῆς ὑπὸ τῶν αὐτῶν Νόμων προβλεπομένης διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἀναπύρων πολέμου συντάξεως.

3. Δικαιούνται ὁμοίως πολεμικῆς συντάξεως κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἂν διατάξεις αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀνωτέρω ἐν ἐδαφίῳ 1 ἀνταρρομένων προσώπων ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐφονεύθησαν, ἐξε-

τελέσθησαν, ἐξηφανίσθησαν ἢ ὁποσδήποτε θάνατον ὑπὸ τὰς συνθήκας καὶ προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφ. τούτου ἢ κατὰ τὸ ναυάγιον τοῦ ναυκαλιευτικοῦ «Σπερχιδός», ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ὅτι ἐταξίδευσεν διὰ λόγους ὑπηρεσίας ἢ διετέλουν ἐν ἀδείᾳ.

*Ἀρθρον 2.

1. Στρατιωτικοὶ μὴ διατελοῦντες ἐν ἐνεργείᾳ καὶ πρῶν τακτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, συνταξιούχοι ἢ μὴ παθόντες ὑπὸ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προϋποθέσεις, θεωροῦνται ὡς διατελοῦντες ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ παθήματος, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἔχει ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὴν ιδιότητά των ὡς στρατιωτικῶν ἢ πρῶν ὑπαλλήλων καὶ δικαιούνται πολεμικῆς συντάξεως αὐτοὶ τε καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν. Πραγματικῶς περὶ παθόντος συνταξιούχου οὗτος θεωρεῖται κεκτημένος τὸν βαθμὸν οὕτως τὴν σύνταξιν ἐδικαιώθη.

2. Ἡ σχέσις τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ιδιότητα τῶν ἀνωτέρω ὡς στρατιωτικῶν ἢ ὑπαλλήλων ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἢ ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἐξηγμένου ἐκ τῶν τυχόν παρ' αὐταῖς ὑπαρχόντων στοιχείων ἢ ἐξ ἐνόρκων μαρτυρικῶν καταθέσεων.

3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ δευσιτικῇ κρίσει περὶ τῆς σχέσεως ταύτης ἀνήκει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων, ἢ ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐνστάσεως, εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

*Ἀρθρον 3.

1. Ἐκτακτοὶ ἢ προσωρινοὶ ἢ ἐπὶ συμβάσει δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί παθόντες ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου, ἐξομοιοῦνται πρὸς στρατιωτικὰς παθόντας ἐν πολέμῳ καὶ δικαιούνται συντάξεως αὐτοὶ τε καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν κατὰ τὰς περὶ πολεμικῶν συντάξεων διατάξεις.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου σύνταξις δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ εἶναι ἐλάττωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπομένης συντάξεως.

*Ἀρθρον 4.

1. Οἰκογένειαι συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου ἐν γένει θανόντων συνεπείᾳ οὐοδὴποτε γεγονότος ὀφειλομένου εἰς τὴν ἐμπολέμον κατάστασιν ὡς τὰ γεγονότα ταῦτα καθορίζονται ἐν τῇ κειμένῃ περὶ πολεμικῶν συντάξεων Νομοθεσίᾳ, ἢ θανόντων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου δικαιούνται, ἀνεξαρτήτως τῆς συνθέσεως αὐτῶν, ὁλοκλήρου τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν διαπισθῶν τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τοῦ θανόντος καὶ ἐφ' ὅσον ἔσται ἄλλων διατάξεων δὲν δικαιούνται μειζονος συντάξεως.

2. Συνταξιούχοι ἐν γένει τοῦ δημοσίου ἀπαχθέντες ὡς ὁμοιοι παρὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ παρ' ἐνόπλων Ὀργανώσεων

*Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως ἐξ ἐσφαλμένου χειρογράφου δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 104 τῆς 19)9)46 Φ. Ε. Κ. τευχὸς Πρώτον.

ή ομάδων πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας ἢ μετ' αὐτήν. ἂν ἡ πόλις ἀγνοεῖται, ἡ ἐπιστρώσεως ἐξαφανισθέντες κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν προέδωκεν, θεωρεῖται διὰ τὴν κανονισμὸν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀντικείμενης εἰς τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν συντάξεως ὡς θανόντες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπαγωγῆς των ὡς ὁμύρων ἢ τῆς τελευταίας περὶ τούτων εἰδήσεως.

3. Ἡ χρεὼν σύμφορος συνταξιοδότης ἀποδιδέσμευτος κατὰ τὸ δίδωσιν τῆς ἐκδοτικῆς κατοικίας καὶ ἐχόντος φυλακισθῇ δι' ἐθνικοῦς λόγους ἀπὸ τῆς Ἀρχῆς τῆς Κεντρικῆς δικαιοσύνης συντάξεως ἀστέως τοῦ μεσολαβήσαντος ἀπὸ τοῦ γάμου μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ χρόνου.

Ἄρθρον 5.

1. Προκειμένου περὶ ἀναγνωρίσεως δικαιώματος συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας ἐξαφανισθέντων κατὰ τὸν παρόντα νόμον δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ εἰδικοῦ Νόμου περὶ ἀρρενίας.

2. Ἡ ἐξαφάνισις ἀποδεικνύεται κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἐριζόμενα.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεις καταβάλλονται ἀπὸ τῆς ἐπιτοῆς τῆς ἐπιτοῆς ἰσχύος ἀντικείμενης ἀπομακρύνσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ τοῦ θανάτου τοῦ παθόντος ἢ ἀπὸ τῆς ἐπιτοῆς τῆς λήξεως τὸν κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις παρεχόμενων τριμήνων ἢ ἐξαμήνων ἀποδοχῶν ἢ συντάξεων.

Ἄρθρον 7.

1. Κυρεῖται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δι' ὧν ἐξαφάνισαν ἀποδοχὰς ἐναυτίας ἢ συντάξεις εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν θανόντων ἢ θανόντων ἢ ἐξαφανισθέντων ὑπαλλήλων ἐν γένει, στρατιωτικῶν καὶ συνταξιοδότην κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1941 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Αἱ συντάξεις καὶ ἀποδοχὰς αὐταὶ ἐξακολουθοῦν καταβάλλεσθαι μέχρι τέλους Μαρτίου 1946. Μετὰ τὴν ἡμέραν ταύτην αἱ ὡς ἔνω οἰκογενεῖαι δικαιούνται τῆς ὑπὸ τὸν καίμενων διατάξεων προβλεπόμενης συντάξεως.

2. Καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχύος καὶ θεωρεῖται ὡς μηδέποτε ἐπέρχεται ὁ νόμος 1937 τοῦ 1944.

Ἄρθρον 8.

Τὰ τοῦατα ἢ ὁ θάνατος συνεπείᾳ ἐκτέλει βλημάτων ἢ ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων παντὸς εἴδους, τοποθετηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ καὶ μὴ περισυλλεγμένων, θεωρεῖται δικαίωμα πολωνικῆς συντάξεως κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις καὶ ἂν εἴη ὁ τραυματισμὸς ἢ ὁ θάνατος ἐπῆλθεν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐκδοτικῆς καταστάσεως.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ προθεσμία διὰ τὴν δικηρικὸν δικαίωματος πολωνικῆς τῆς παρὰ τὸν παθόντα κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ τὸν οἰκογενεῖαν αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν θυμάτων τοῦ ἀπὸ τὸν πληθυσμὸν, παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1947.

2. Μέχρι τῆς αὐτῆς ὡς ἔνω χρονολογίας παρατείνεται καὶ ἡ προθεσμία διὰ τὴν παρὰ τὸν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ὡς καὶ τὸν παθόντα κατὰ τοὺς παλαιούς πολέμους καὶ τὸν οἰκογενεῖαν αὐτοῦ ὑποβόλην τὸν κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις αἰτήσεων ἐπανεξιτάσεως παρὰ τὸν οἰκείον Ὑπουργικῶν Ὑπουργῶν ὡς καὶ τὴν παρὰ πάντων τούτων ἔκτακτον ἐνδεχόμενον μέσων κατὰ ἐκδοτικῶν ἢ ἢ ἐκδοτικῶν καὶ κοινοποιηθέντων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1946 παύσεων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολωνικῶν Συντάξεων.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ τιμὴ τῆς Αἰτίας Ἀγγλίας διὰ τὴν εἰς δραχμὰς μετατροπὴν τοῦ συνολικοῦ ποσῶς τῆς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολωνικῶν Συντάξεων καθοριζομένων συμφώνως

τῷ Α.Ν. 486 τοῦ 1945 προσωρινῆς ἀποζημιώσεως δοῖται εἰς δραχμὰς ἐξ ἑκατὸν (6.000).

2. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐφαρμόζεται καὶ προκειμένου περὶ ἀποζημιώσεων καθορισθεισῶν ἤδη δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολωνικῶν Συντάξεων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐξόφλησις τοῦ σχετικοῦ ἐντάλματος ἐπαγματοποιήθη ἢ θέλει πραγματοποιηθῇ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1945 καὶ ἐντεῦθεν, μὴ ἀπαιτούμενης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς ἐκδόσεως νέας ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολωνικῶν Συντάξεων.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ὑπηρεσία τῶν ὑπαλλήλων διαχειρίσεως ἀνταλλαξίμου περιουσίας, οἵτινες προσελθόντες εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν συμφώνως τῷ Α. Ν. 1909 τοῦ 1939, λογίζεται συντάξιμος καὶ προσμετρεῖται εἰς τὴν ἐν τῷ Κράτει ὑπηρεσίαν τῶν, κατὰ τὰς καίμενας περὶ προσμετρήσεως ἐκτάκτου ὑπηρεσίας διατάξεις.

2. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξεληθέντας ἤδη τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνατρονέουσης ἀφ' ἧς ἰσχύος καὶ ὁ Α.Ν. 1909 τοῦ 1939.

3. Μόνιμοι δημοῖοι ὑπαλλήλοι μὴ δινηθέντες λόγῳ σιγῆς καὶ ἀποφάσεως ἀνταλλάξιμου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Α. τῆς 5 Νοεμβρίου 1922 «περὶ ἐπαναπορροῆς κλπ.» καὶ ὑποβάλλωσι τὴν σχετικὴν δέλωσιν περὶ ἀποδοχῆς τῆς ἐπανόδου των ἐντὸς τῆς ταχθείσης ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων προθεσμίας, διορισθέντες δὲ μεταγενεστέρως καὶ ὑποστυφόντες ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ἐτέραν νόμιμον δημοσίαν θέσιν, λογίζονται ὡς μηδέποτε ἀπὸ μνημονισθέντες τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ διασφύσαντος χρόνου ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς ἀπομακρυνσεως των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τοῦ ἐπαναδιορισμοῦ των θεωρουμένων διὰ πάσης τῆς περιπτώσεως πλὴν τῆς καταβολῆς ἀποδοχῶν, ὡς χρόνου πραγματικῆς ἐνεργου δημοσίας ὑπηρεσίας. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αἰγματοσίας προσάγεται ἀντίστοιχον ἐπίσημον φύλλον μητροῦ ἢ πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου Στρατολογικῶ Γραφείου.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ἀλλοθὴς ἔννοια τῆς περιπτώσεως β' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Δ) τοῦ 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, εἶναι ἐπὶ διὰ τοὺς μισθοδοτούμενους ἐξ εἰδικῶν κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἐπαίτεται διὰ τὴν προσμετρήσιν ὡς συντάξιμου τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης καὶ ἡ κτήσις τῆς δημοσιουπάλληλικῆς ιδιότητος, ὅλλ' ἀρκεῖ ἡ ἐπὶ χρονικὴν διάστημα μετὰ τοῦ ἐξαμήνου παροχῆς ὑπηρεσίας ἀποτελέσεως τὸ κύριον ἐπάγγελμα τούτων καὶ ἀμειβομένης ἐξ εἰδικῶν κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

2. Ὑποθέσεις κοινῆς ἀντιθέσεως ἐπανεξιτάσονται ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἰτήσας τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς ἐκδοκὴν νέας πράξεως.

3. Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προστίθεται περίπτωσις κγ', ἰσχύουσα ἀφ' ἧς καὶ τὸ Διάταγμα τοῦτο ἰσχύει, ὡς ἀκολούθως:

κγ'. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας παρὰ τῇ τέλει ἐν Κρήτῃ «Συνεδριάζουσα Διοικητικὴ Μονοκαπλίου Ἀλτατος».

4. Εἰς τοὺς μόνιμους ὑπαλλήλους τοῦ Ταμείου Παρακαταβολῶν καὶ Δανείων ἀπονέμεται σύνταξις ἴση πρὸς τὴν παρεχόμενην εἰς τοὺς ἐμισθωθέντες αὐτοῖς ὑπαλλήλους τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργικοῦ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπαλλήλοι, καθιστάμενοι ἀνίκανοι συνεπείᾳ τραύματος λαμβανόμενου ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπηρεσίας, ὡς καὶ αἱ οἰκογενεῖαι των ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις θνησκόντων, δικαιούνται τῆς ὑπὸ τῶν Α.Ν. 2650 καὶ 2665 τοῦ 1940, ὡς οὗτοι

έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, συντάξεως.

2. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐφαρμόζεται και διὰ τοὺς ἤδη συνταξιούχους ὧν ἡ ἡδὴ μὲν, σύνταξις δοῖται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίης ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 14.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν τρόπον ἀποδείξεως τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διανυθείτης ὑπηρεσίας, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, μόνον διὰ τοὺς διορισθέντας ἐν τῷ Κράτει τακτικούς δημοσίους ἱπαλλήλους, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεπλήρωσαν μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν ὡς ἀνωτέρω ἱπαλλήλων διετὴν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ὀλιγοτέραν μὲν ταύτης ἀλλ' ἀπεβίωσαν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατλούντες.

2. Οἱ μὴ διορισθέντες ἐν τῷ Κράτει ὡς καὶ οἱ ἐπηρεττάστες ἑλαττον τῆς διετίας χρονικὴν διάστημα δύνανται ν' ἀποδείξωσι κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον μόνον τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπηρεσίας αὐτῶν.

3. Ἡ κρίσις περὶ τοῦ ἂν τὰ προσαγόμενα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἱπαλληλικῆς ιδιότητος ἔγγραφα δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐπίσημα στοιχεία, ἀνῆκει ἐν πάτῃ περιπτώσει εἰς τὴν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν τῇ συνταθείσαν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου.

4. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 1640 τοῦ 1944 ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ἰσχυραί.

5. Τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπηρεσίας προσαγόμενα ἔγγραφα χαρτομαίνονται διὰ παγίου τέλους δραχμῶν χιλίων.

6. Τὰ ἐδάφια 1—3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 1640 τοῦ 1944 καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἰσχύσαν.

Ἄρθρον 15.

1. Οἱ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 7 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 ὑποχρεούμενοι εἰς ἐπανεξέτασιν προσωρινοὶ συνταξιούχοι, ἀπαλλάσσονται τῆς τοιαύτης ὑποχρέσεως μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1947 ἐκτὸς ἀνυθέτου βουλῆσεως τούτων.

2. Ἡ ἐπανεξέτασις τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω συνταξιούχων, ἐνεργηθήσεται αἰτήσῃ αὐτῶν, ἐντὸς τῶν δύο τελευταίων μηνῶν τοῦ ἔτους 1947.

Ἄρθρον 16.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940 κατὰ τὸ «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. Α. 1294 τοῦ 1942, ἀπόδογαι καὶ συντάξεις παρέχονται ἐπὶ ἐξάμηνον διὰ τοὺς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1946 ἀποχωρήσαντας καὶ ἐρεθῆς ἀποχωροῦντας τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν μετὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ἀποβιωσάντων ἢ ἀποβιούντων.

Ἄρθρον 17.

1. Τὰ ἄρθρα 17 ἕως 25 τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940 καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἰσχύσαν.

2. Αἱ δυνάμει τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ καταργουμένου ὡς ἄνω ἄρθρου 23 τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940 ἐνεργηθεῖσαι κρατήσεις ἐπιστροφονται, μερίμνη τῆς παρακρατήσεως ταύτης Ἐταιρείας Ἐναερίων Συγκοινωνιῶν.

Ἄρθρον 18.

1. Εἰς τοὺς συμπληροῦντας 35-τῇ πραγματικὴν δημοσίαν ἐν γένει συντάξιμον ὑπηρεσίαν μονίμους τακτικούς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἰσοβίτους τοιούτους καὶ στρατιωτικούς ἐν γένει, τοὺς ἔχοντας δεκαετὴν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ὁργανικοῦ Δ)ντοῦ Α' τάξεως καὶ ἄνω, Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν καὶ ἄνω, Συντ)ρχου καὶ ἄνω ἢ Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α' τά-

ξεως καὶ ἄνω παύεται ὡς εἰδικὴ σύνταξις, μεταβιβαζομένη εἰς τὰς οἰκογενείας τούτων ὁλοκλήρου, αἱ ἐκάστοτε ἀποδογαὶ ἐνεργείας τοῦ βλήμου οὕτινος τὴν σύστασιν δικαιοῦνται κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς προηγούμενης παραγράφου καίται καὶ ὁ συνυπολογισμὸς χρόνου ὑπηρεσίας διαφόρων κλάδων ἐφ' ὅσον τις διορίσθῃ ἢ μετατάγῃ ἐκ τοῦ ἐνὸς κλάδου εἰς ἕτερον χωρὶς νὰ ἀσκήσῃ ἐπικρουγὴν ἂν ὁ εἰς μόνον ἐκ τῶν κλάδων τούτων ἀναφέρεται ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ.

2. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπολογισθῇ διὰ τὴν ἐφορμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς πραγματικὴ ὑπηρεσία χρόνος διανυθείς δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγονται καὶ οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικός Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Κράτους, οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ τῶν Παν)μιῶν, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς ὡς καὶ οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι.

4. Τὰ πρόσωπα περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 21 καὶ 54 τοῦ Δ)τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» συντηροῦσιν ἐν περιπτώσει ἀπονομῆς συντάξεως ἀνωτέρου βαθμοῦ δικαιοῦνται, πλην τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 συντάξεως καὶ προσαυξήσεως κατὰ τὸ ἐν δέκατον ταύτης.

Ἄρθρον 19.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 812 τοῦ 1943 Νόμου ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν δικαιωθέντων συντάξεως συμφώνως πρὸς τὸ Ν. Δ. τῆς 21 Σ)βρίου 1926 «περὶ ὁριστικῆς ἀπομακρύνσεως κλπ.» τῶν διορισθέντων μεταγενεστέρως εἰς δημοσίαν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀπομακρυνόμενων ταύτης μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος, προσμετρομένου τοῦ ἀναγνωρισθέντος ἀνωτέρου ποσοστοῦ συνταξίμου ὑπηρεσίας εἰς τὴν μεταγενεστέραν πολιτικὴν τοιαύτην, μὴ ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 20.

1. Πολιτικοὶ καὶ Στρατιωτικοὶ συνταξιούχοι ὑπηρετοῦντες ὡς ἔκτακτοι δημόσιοι ὑπάλληλοι εἰς ὑπηρεσίας συγκεντρώσεως καὶ διανομῆς τροφίμων καὶ ἐρεθίων δικαιοῦνται, κατ' ἐπίλογόν των, τῶν ἀποδοχῶν τῆς θέσεως των καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς συντάξεώς των ἢ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν των καὶ ὁλοκλήρου τῆς συντάξεώς των, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδόμενης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, εἰδικώτερον ὁρισθησέμενα καὶ ἐφ' ὅσον διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἤθελον κριθῇ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἦν ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίαν.

2. Κυροῦνται αἱ μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος γενόμεναι καταβολαὶ ἀποδοχῶν καὶ συντάξεως συγχρόνως.

Ἄρθρον 21.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. Δ)τος, ἐκδιδόμενου μετὰ προηγούμενην γνώμην τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κωδικοποιηθῶσι εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύοντα συνταξιοδοτικαὶ διατάξεις, ἐπιτροπομένης ἀμα καὶ τῆς τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ἢ καταργήσεως τούτων.

*Άρθρον 22.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐπεσφράγη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α Τ Α

(2)

Περὶ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμου τέκνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ἐπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 54 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 900)46 Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, 2) τὰς διατάξεις τῶν ἀρ. 26-27 τοῦ ἀπὸ 14)17 Ἰουλίου 1926 Ν.Δ. περὶ καταστάσεως ἐξωγάμων τέκνων, 3) τὰς ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1945 καὶ 29 Ἰουνίου 1945 αἰτήσεις τῆς Ἑλένης Κανάκη, κατοίκου Ἀθηνῶν, ἐπιτρόπου τῆς ἀγγλικοῦ θυγατρὸς αὐτῆς Γεωργίας αἰτούσης τὴν νομιμοποίησιν τῆς θυγατρὸς τῆς ταύτης ὡς νομίμου τέκνου τοῦ ἀποθανόντος Γεωργίου Ἀλεξ. Μηλιῶν καὶ 4) τὰ συνημμένα ταῖς ἄνω αἰτήσεσι δικαιολογητικά, ἤτοι: α) ἀντίγραφον τῆς ἐπ' ἀριθ. 378)4.9.44 ληξιαρχικῆς πράξεως τοῦ ληξιαρχοῦ Ἀγρινίου περὶ γεννήσεως καὶ βαπτίσεως ἐξωγάμου τέκνου Γεωργίας ταχθέντος ἐπὶ τῆς Ἑλένης Κανάκη, β) ἀντίγραφον τῆς ἐπ' ἀριθ. 6)19.4.45 ληξιαρχικῆς πράξεως τοῦ ληξιαρχοῦ Καρπενήσιου περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Γεωργίου Μηλιῶν, γ) ἀντίγραφον τῆς ἐπ' ἀριθ. 23295)14.4.1945 συμβολαιογραφικῆς πράξεως τοῦ συμβόλου Ἀγρινίου Κων. Μαγκλάρα περὶ συναινεσίως τῆς φυσικῆς μητρὸς τοῦ ἐξωγάμου διὰ τὴν διὰ Δ)τος νομιμοποίησιν αὐτοῦ ὡς νομίμου τέκνου τοῦ Γεωργίου Μηλιῶν, δ) ἀντίγραφον τῆς ἐπ' ἀριθ. 9)12.4.45 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀγρινίου δι' ἧς διαρρίσθη ἐπίτροπος τοῦ ἀγγλικοῦ ἐξωγάμου ἡ φυσικὴ μήτηρ αὐτοῦ Ἑλένη Κανάκη, ε) ἀντίγραφον τῆς ἐπ' ἀριθ. 7)29.5.45 πράξεως τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀγρινίῳ Πρωτοδικῶν δι' ἧς παρέχεται ἡ συναινεσίς τοῦ πρὸς νομιμοποίησιν τοῦ ἐξωγάμου τέκνου τῆς Ἑλένης Κανάκη, ὡς νομίμου τέκνου τοῦ ἀποδιδώσαντος Γεωργίου Ἀλεξ. Μηλιῶν, στ) τὸ ἐπ' ἀριθ. 747)19.4.45 πιστοποιητικὸν τοῦ Δευτέρου Ἀγρινίου ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι ὁ ἀποθανὼν Γεωργίος Μηλιῶνς ἦτο ἄνθρωπος καὶ οὐδεμίαν σχετὸν συγγενεῖς εἶχεν μετὰ τῆς Ἑλένης Κανάκη, ζ) τὰ ἐκ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως προκύπτοντα στοιχεῖα ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ ὑπαρξίς σχετῶς παλλοχίας μεταξὺ τοῦ ἀποδιδώσαντος Γεωργίου Μηλιῶν καὶ μήτραι τοῦ θανάτου τοῦ μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ ἐξωγάμου Ἑλένης Κανάκη, ἡ ὑπόσχεσις γάμου εἰς αὐτὴν καὶ νομιμοποιήσεως τοῦ τέκνου, ἥτις δὲν ἐπραγματοποιήθη λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Κηρύσσομεν νόμιμον τέκνον τοῦ Γεωργίου Ἀλεξίου Μηλιῶν τὸ ἐξ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἑλένης τῶ ἑνὸς Νικολάου Κανάκη ταχθὲν τὴν 4 Σ)ρίου 1944 ἐν Ἀγρινίῳ ἐξωγάμον τέκνον εἰς δ' ἐδόθη τὸ ὄνομα Γεωργία.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαρτίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΜΑΥΡΟΣ